

deres Afgang til Pension først skal indtræde, naar de for Finansministeren have oplyst, at deres Vilkaar og Formuesomstændigheder ere saaledes, at de have en saadan Pension nødvendig. Da vi stille Sagen hen paa denne Maade, have vi imidlertid, for tilstrækkeligt og skarpt at betegne den nye Tanke, der ligger i dette Forslag, fundet det hensigtsmæssigt at forandre Ordet Pension til Understøttelse. Derved vil Fortolkningen af Paragrafen allerede ligge i selve Ordet; Enkerne ville kun have Afgang til Understøttelse, naar de for Finansministeren bevise, at de ere trængende dertil. Det er altsaa dette, vi have tilfattet at opnaa ved Forslaget under Nr. 10. — Forslaget under Nr. 11 er kun en Redaktionsforandring, der vil blive nødvendig, forsaavidt Forslaget under Nr. 10 vedtages. — Udvalgets Flertal har under Nr. 12 foreslaaet, at tredje Stykke i §. 9 skal udgaa. Dette Stykke omhandler Embedsmænds Børn, og det hedder deri: „Hvor Omstændighederne tale derfor, kan Kongen derhos for hvert af Enkens uforsørgede Børn bevilge et Pensjonstillæg af 10—50 Rd.; aarlig, indtil hvert Barns fyldte 18de Aar.“ Det er ikke Udvalgets Flertals Mening, at sliq Understøttelse i sin Helhed skal negtes, men det er Udvalgets Flertals Formening, at der ikke rettelig i Pensjonsloven bør findes Noget herom, thi det maa være Gjenstand for særlig Bevilling gennem Finansloven. Om man gennem den vil bevilge Penge til dette Børn, og under hvilken Form det da skal ske, vil blive Gjenstand for senere Overveielse; men vi finde, at det ikke vilde være rigtigt at slaa fast her, at Kongen kan give et saadant Pensionstillæg efter den Undersøgelse, der kan foregaa, og uden nogen Indflydelse fra den bevilgende Myndigheds Side. Ikke at tale om, at man her vil have, at der skal fastsættes en Understøttelse fra 10 til 50 Rd. for hvert Barn, forekommer det i alt Fald Udvalgets Flertal, at det, at man her vil have, bestemt, at en saadan Understøttelse skulde gives til Barnets 18de Aar, er altfor rigeligt. Vi maa dog efterhaanden komme til at betragte Stillingen for Embedsmænds Børn paa samme Maade som Stil-

lingen for de øvrige Børn i Landet; men selv om saadanne Børn have været godt opdragne, selv om det er Børn af velstaaende Forældre, ere de dog, naar deres Forældre gaa bort, ligesvem udsatte for at komme til at mangle. De ville, i ethvert Fald længe for de, ere 18 Aar gamle, blive nødte til og ogsaa være istand til at kunne ernære sig selv ved at tage hen til Andre og for Løn udføre de Arbejder, de maatte kunne udføre. Dette maa alle andre Børn i Landet, gjøre allerede fra Konfirmationsalderen, og det gaar dog ikke an længere at betragte Børn af Embedsmænd som særlig privilegerede allerede fra Buggen af fremfor alle andre Børn. Salsald forekommer det mig, at dette Spørgsmaal bør udgaa af Pensjonsloven. — Forslaget under Nr. 13 tilfigter at optage en ny §. 10, der foreslaas af samme Hensyn, hvorfor den nye §. 8 er foreslaaet, nemlig for at gjøre det klart, hvorledes de nuværende pensionsberettigede, Husruer eller pensionsberettigede Embedsmænds nuværende Husruer ere stillede overfor denne Lov. Vi ønske nemlig, at det skal gjøres klart i Loven, at de, som have en Ret efter den nuværende Pensjonslov, ikke vilde blive betagne denne Ret ved denne nye Lov. Affattelsen af denne Paragraf har været noget vanskelig: paa Grund af de forskellige Forhold, som her skulde tages i Betragtning for at ramme, hvad man vilde ramme, men vi have det Haab, at det vil findes, at den Affattelse, hvortil vi her ere komne, omtrent har truffet det Rette. — Forslagene under Nr. 14, 15, 16 og 17 ere Redaktionsforandringer. — Forslaget under Nr. 18 har derimod et virkeligt Indhold. Det er stillet til §. 12 og gaar ud paa, at Paragrafens sidste Stykke skal udgaa. Dette sidste Stykke siger, at hvis en Enkepension er ophørt derved, at Enken har indladt sig i nyt Ægteskab — som bekjendt ophører Enkepensionen, naar Enken indlader sig i nyt Ægteskab — skal hun være berettiget til atter at faa den samme Pension, naar hun igjen bliver Enke, men dette finder Udvalget urigtigt. Hun maa vel overveie, om Pensionen er hende vigtigere end Ægteskabet, og naar hun har troet, at Ægteskabet er vigtigere end Pensionen, har hun truffet sit Valg. Har